

„Turi būti raugu“

Didelėje žmonių minioje – mus domina visos sielos – turi būti raugu, kad, su dieviškosios malonės pagalba ir į ją atsiliepdamas, veiktum visose pasaulio vietose kaip mielės, kurios teikia tešlai kokybės, skonio ir tūrio, kad Kristaus duona galėtų pamaitinti daugelį kitų sielų. (Kalvė, 973)

balandžio 2 d.

Jėzų lydėjo didelė minia. Viešpats susirūpinęs paklausė Pilypą: „Kur pirksime duonos jiems

pavalgydinti?“ Pilypas greitai, kiek pagalvojęs, atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent gabalėlį“. Jie neturi tiek pinigų, todėl ryžtasi ieškoti kitos išeities: Vienas mokinyš, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: „Čia yra berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepaliukus ir dvi žuvis. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!“

Mes norime sekti Viešpačiu ir trokštame skleisti Jo Žodį. Žmogiška ir logiška klausti savęs: kas mes esame tokiai daugybei žmonių? Nors mūsų būtų milijonai, lyginant su žemės gyventojų skaičiumi, esame tik saujelė. Prisimindami apaštalo žodžius: Argi nežinote, jog truputis raugo suraugina visą maišymą?, turėtume save laikyti tuo trupučiu raugo, paruošto ir pasiruošusio daryti gera visai žmonijai. Turime išmokti būti šiuo raugo, kad pakeistume ir paveiktume minią.

Apmąstę šiuos šv. Pauliaus žodžius dvasinėje plotmėje, suprastume, kad nėra kito kelio, kaip tik darbuotis, tarnauti visų sielų labui. Antraip elgtumės egoistiškai. Nuolankiai žvelgdami į savo gyvenimą, nesunkiai pamatysime, kad, be tikėjimo malonės, Viešpats mus dar apdovanojo gabumais ir geromis savybėmis. Tarp mūsų nėra nė vieno tokio paties: mus, savo vaikus, Tėvas sukūrė po vieną, padalindamas įvairiausių gėrybių. Šiais savo gabumais ir gerosiomis savybėmis turime tarnauti visų labui: panaudokime šias Dievo dovanas kaip įrankius, padedančius kitiems atrasti Kristų.